

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka atļaujot Valonijas reģionā darboties pastāvošajām iekārtām, kas neatbilst 3., 7., 9., 10., 13. panta, 14. panta a) un b) punkta un 15. panta 2. punktā paredzētajām prasībām, neskatoties uz to, ka 2007. gada 30. oktobrī bija beidzies Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾ 5. panta 1. punktā paredzētais termiņš, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2008/1/EK 5. panta 1. punktu 2007. gada 30. oktobrī beidzās termiņš pastāvošo iekārtu, kuru darbība var ietekmēt emisijas gaisā, ūdenī, zemē un piesārņojumu, atbildības nodrošināšanai. Tomēr šīs prasības iesniegšanas brīdī atbildētāja vēl nebija veikusi visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai prasībai Valonijas reģionā, vai katrā ziņā tā par to nebija informējusi Komisiju.

⁽¹⁾ OV 2007 L 24, 8. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 10. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-259/09)

(2009/C 220/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Marghelis, P. Van den Wyngaert)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/21/EK⁽¹⁾ par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu, vai katrā ziņā nepažņojot par tiem Komisijai, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi tajā paredzētos pienākumus;

— piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2008. gada 1. maijā.

⁽¹⁾ OV L 102, 15. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instance tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-18/03 CD-Contact Data GmbH/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 13. jūlijā iesniegusi Activision Blizzard Germany GmbH (agrāk CD-Contact Data GmbH)

(Lieta C-260/09)

(2009/C 220/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Activision Blizzard Germany GmbH (agrāk CD-Contact Data GmbH) (pārstāvji — J. K. de Pree, advocaat, E.N.M. Raedts, Advocate)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

— atcelt apstrīdēto spriedumu, ciktāl Pirmās instances tiesa ir noraidījusi *Contact Data* prasību atcelt lēmumu;

— atcelt lēmumu vismaz tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *CD Contact*;

— pakārtoti, atcelt apstrīdēto spriedumu tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīta *Contact Data* prasība atcelt lēmumu, un nosūtīt lietu izskatīšanai Pirmās instances tiesai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa juridiski nepareizi sadalīja kategorijās faktus, secinot, ka starp *Nintendo of Europe GmbH* (turpmāk tekstā — “*Nintendo*”) un *Contact Data* pastāvēja aizliegta vienošanās EKL 81. panta 1. punkta nozīmē, sākumā neaplūkojot, vai šīs vienošanās mērķis nebija novērst paralēlo aktīvo vai pasīvo tirdzniecību.

Izplatīšanas līgums, kurš bija pilnībā likumīgs, aizliedza veikt aktīvo paralēlo tirdzniecību, bet pieļāva pasīvo paralēlo tirdzniecību. Tomēr Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka no vairākiem *Contact Data* faksiem izriet, ka tā ir piedalījies informācijas apmaiņas sistēmā ar *Nintendo*, lai darītu zināmu paralēlo importu, pārkāpjot EKL 81. panta 1. punktu. Šis secinājums ir

jāuzskata par nepareizu faktu juridisku klasifikāciju, vai vismaz par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa nepierādīja, vai rīcība bija saistīta ar pasīvo vai aktīvo paralēlo importu.

Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, uzskatot, ka apstrīdētā sprieduma 56.–68. punktā aplūkotojām dokumentiem bija pretlikumīgs mērķis. Šajos dokumentos *Contact Data* sūdzējās par eksportu uz Beļģiju, pārkāpjot tā ekskluzivitāti, tā izmantoja informāciju par importa cenām, lai diskutētu un panāktu *Nintendo* piekrišanu labvēlīgākai cenai, kā arī atsaucās uz “nelegālo importu”. Secinājums, ka šie dokumenti attiecās uz kaut ko citu, nevis aktīvās tirdzniecības ierobežojumu ekskluzīvajā *Contact Data* teritorijā, vai uz veidu, kādā *Contact Data* radīja spiedienu saviem piegādātājiem samazināt piegādes cenas, ir pretrunā ar šo dokumentu tekstu.

Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka aplūkotie dokumenti ir pietiekams pierādījums vienošanās pastāvēšanai EKL 81. panta 1. punkta izpratnē. Tā kā tieši dokumentāri pierādījumi par vienošanos nepastāv, Pirmās instances tiesai bija jākonstatē, ka, pastāvot konkurējošai vēlmei ierobežot paralēlo tirdzniecību, *Nintendo* bija jāīsteno vienpusēja politika, lai sasniegtu pret konkurenci vērsto mērķi, kas izpaudās kā netiešs vai tiešs uzaicinājums *Contact Data* īstenot šo mērķi kopā un vismaz sniegt klusējošu piekrišanu no *Contact Data* puses. Pirmās instances tiesa nav pietiekami pierādījusi šo kritēriju izpildi.

Turklāt, Pirmās instances tiesa nepareizi secināja, ka *Contact Data* piekrita *Nintendo* vienpusējai politikai. It īpaši, Pirmās instances tiesa nepareizi atteicās izvērtēt, vai *Contact Data* faktiskajam preču eksportam ir nozīme, un atsaucās uz judikatūru par horizontālajām vienošanām, lai gan šāds faktiskais eksports saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vertikālo vienošanos gadījumā var radīt šaubas par izplatītāja piekrišanu prettiesiskai politikai paralēlās tirdzniecības apturēšanai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Stuttgart (Vācija) 2009. gada 14. jūlija rīkojumu — Auslieferungsverfahren/Gaetano Mantello

(Lieta C-261/09)

(2009/C 220/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Stuttgart

Lietas dalībnieki pamata procesā

Gaetano Mantello

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jautājums par to, vai pastāv “tādas pašas darbības” Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (¹⁾) 3. panta 2. punkta izpratnē, ir izvērtējams saskaņā ar
  - a) izsniegšanas dalībvalsts tiesībām,
  - b) izpildes dalībvalsts tiesībām, vai
  - c) autonomu Kopienas tiesību jēdziena “tādas pašas darbības” interpretāciju?
- 2) Vai neatļauta psihotropo vielu ieviešana ir “tāda pati darbība” PEO 3. panta 2. punkta izpratnē, kā līdzdalība grupā, kuras mērķis ir aizliegta tirdzniecība ar psihotropajām vielām, ja izmeklēšanas iestādēm brīdī, kad lieta par ieviešanu tika nodota tiesai, bija informācija un pierādījumi, kas pamatoja aizdomas par līdzdalību, tomēr tās šo informāciju nenodeva tiesai izmeklēšanas stratēģijas apsvērumu dēļ un tādēļ arī netika celta apsūdzība?

(¹) OV L 190, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2009. gada 14. maija spriedumu lietā T-165/06 Elio Fiorucci/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 14. jūlijā iesniegusi Edwin Co. Ltd

(Lieta C-263/09 P)

(2009/C 220/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Edwin Co. Ltd* (pārstāvji — *D. Rígatti, M. Bertani, S. Verea, K. P. Muraro, M. Balestriero*, advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest *Fiorucci* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abu instanču tiesvedības vai gadījumā, ja apelācijas sūdzība netiktu apmierināta, tiesāšanās izdevumus sadalīt.